

$\frac{1}{8}$ Procent; det foreliggende Lovforslag foreslaar et Stempel til $\frac{2}{3}$ Procent, men dette er $5\frac{1}{3}$ Gange, saa meget som det engelske. Forskjellen er her saa stor og for Omsaetningen betydningsfuld, at det, uden videre at slutte fra den engelske Bessatning til Lovforslagets, ogsaa af denne Grund bliver vildledende. — Man har ligeledes gjort gjældende, at da indenlandske Aktier ere stempelpligtige, burde ogsaa fremmede være det. Denne Støtte for Forslaget, der i alt Fald kun angaar en Del af de i Lovforslaget omhandlede Værdipapirer, nemlig Aktierne, synes at betyde mere, end den ved nærmere Efterhyn er; thi først maa det undersøges, om ikke de udenlandske Aktier ere stempelpligtige i deres Hjem og altsaa derved stillede lige med vore, og dernæst maa det erindres, at indenlandske Aktier stemples, naar de ikke hjemle Pant i fast Eiendom eller Skib, til Tært. 16; p. pr. 1,000 Rd. eller $\frac{1}{60}$ Procent; men deraf at slutte, at fremmede Aktier bør stemples til Tært. $\frac{40}{60}$ Procent, er ingen korrekt Slutning. $\frac{1}{60}$ Procent kan vel omtrent svare til Portoudgifterne ved de fremmede Obligationers Indforskrivning.

Vi komme da saaledes til det, der maa antages at indeholde Hovedsynspunktet til Lovens Forvar, dens forventede indirekte Virkninger. Ogsaa her anses for rettest at citere Lovforslagets Motiver, der herom udtale, at man ved at paalægge fremmede Obligationer en Afgift, ikke rammer „en Kapital, der virker i Landets Handels og Industries Tjeneste, hvorimod en Bessatning snarere vil kunne medvirke til, at den indenlandske Kapital anvendes til Diemed, der have umiddelbar Betydning for Landets egen Udvikling.“

Her falder det nu strax i Øinene, at, skal Formaalet være at holde den flygtige Kapital hjemme til Tjeneste for hjemlige Foretagender, gaar Forslaget langt fra vidt nok. Det kan nemlig ikke være tilstrækkeligt at forhindre Kapitalister (smaa som store) fra at anbringe deres Formue i fremmede Papirer; men man maa ogsaa se til i det Hele, at afholde dem fra Deltagelse i Foretagender, der ligge udenfor Fædrelandet, og som, hvor nyttige de end i og for sig, kunne være, dog ikke interessere det

stort mere end den hele øvrige Verden. De Kapitaler f. Ex., der anbringes i fjerne Telegrafanlæg, undrages ogsaa „Landets Handel og Industri“ i Stedet for at anbringes til Diemed; der have umiddelbar Betydning for dets egen Udvikling, og dog synes Regjeringen at have betragtet et nylig fuldendt Foretagende af denne Bessatning med andre Blikke, idet den har ladet vor Orlogsmarine yde det sin Bistand, ligesom det danske Folk med Tilfredshed har hilset Foretagendet, uden at regne efter, om det dog ikke havde været bedre at anbringe Pengene her hjemme. Dette som Exempel paa, at, skal fremtidig Anbringelsen af dansk Kapital i andre end indenlandske Foretagender, besværliggjøres ved en Bessatning, da, maa ogsaa slige Foretagender rammes paa samme Maade som fremmede Papirer, eller dog paa en lignende og ikke med $\frac{1}{60}$ Procent mod $\frac{40}{60}$.

En Tanke som den, ved hemmende Forholdsregler at holde den danske Kapital hjemme, vilde have været forklarlig i tidligere Tider, da Regjeringerne ansaa det for deres Opgave at afspele Grændserne for alle Virksomheder og derved troede at kunne styre dem til Samfundets Held. Endnu for 50 Aar siden, efterat vore Kreditforhold i Aarhundredets Begyndelse havde undergaaet saa svære Rystelser, var Tilliden til Foretagender i Fædrelandet kun ringe, og der kunde derfor være Fristelse til at anbringe Kapitalen andetsteds med Tilfidsaettelse af, hvad der laa nærmere, og derved da igjen opstaa en Tanke om at tage Forholdsregler derimod; — men nu, under saa stærkt forandrede Forhold, da vi jævnlig se Planer til større Foretagender i Hjemmet snart paa eet, snart paa et andet Omraade, komme frem og bringes til Udførelse; da man ser fremmede Kapitaler vække de danske Haanden til saadanne Formaal, medens omvendt danske Kapitaler leilighedsvis deltage i Foretagender udenfor Fædrelandet, og under denne Betydning Blikket udvides, Foretagelsesaanden stiger og Velsianden forsøges, nu maa det dog vistnok med god Forvisning kunne siges at være paa urette Sted, naar man begynder at ville reise Stranker, der skulle afflikke Omraadet for den indenlandske Kapi-